

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek
Stalna služba u Valpovu
Kralja P. Krešimira IV br. 3
31550 Valpovo

Poslovni broj: Pn-106/2023-34

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, Stalna služba u Valpovu, po sucu Goranu Jokiću, u pravnoj stvari tužiteljice Ivke Drventić iz Belog Manastira, Popovačka 38, OIB: 30178537683, zastupane po punomoćniku Marijanu Belčić, odvjetniku iz Osijeka, protiv tuženika Grad Beli Manastir, Kralja Tomislava 53, Beli Manastir, OIB: 39912056947, zastupanog po punomoćniku Borisu Subotić, odvjetniku iz Osijeka, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne rasprave održane 10. rujna 2026., u nazočnosti tužiteljice, punomoćnika tužitelje te punomoćnika tuženika, odlukom objavljenom 29. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Gradu Belom Manastiru, Kralja Tomislava 53, Beli Manastir, OIB: 39912056947, da tužiteljici Ivki Drventić iz Belog Manastira, Popovačka 38, OIB: 30178537683, plati iznos od 17.500,00 EUR, od čega:

- na ime neimovinske štete iznos od 12.000,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 4. ožujka 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. pa nadalje do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine,

- na ime imovinske štete s osnove tuđe pomoći i njege iznos od 5.500,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude prvog stupnja pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku da na ime izmakle dobiti plati tužiteljici ukupan iznos od 8.197,45 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, koje teku na iznose kako slijedi:

- 87,65 € tekućom od 15.02.2020.
- 60,53 € tekućom od 15.03.2020.
- 140,60 € tekućom od 15.05.2020.
- 196,96 € tekućom od 15.06.2020.
- 16,54 € tekućom od 15.07.2020.
- 68,96 € tekućom od 15.09.2020.
- 25,19 € tekućom od 15.12.2020.
- 20,90 € tekućom od 15.01.2021.
- 192,18 € tekućom od 15.02.2021.
- 115,02 € tekućom od 15.03.2021.
- 182,41 € tekućom od 15.04.2021.
- 262,73 € tekućom od 15.05.2021.
- 280,96 € tekućom od 15.06.2021.
- 266,22 € tekućom od 15.07.2021.
- 230,11 € tekućom od 15.08.2021.
- 213,43 € tekućom od 15.09.2021.
- 163,74 € tekućom od 15.10.2021.
- 172,19 € tekućom od 15.11.2021.
- 373,47 € tekućom od 15.12.2021.
- 194,23 € tekućom od 15.01.2022.
- 210,70 € tekućom od 15.02.2022.
- 223,92 € tekućom od 15.03.2022.
- 153,22 € tekućom od 15.04.2022.
- 227,09 € tekućom od 15.05.2022.
- 219,90 € tekućom od 15.06.2022.
- 198,37 € tekućom od 15.07.2022.
- 258,37 € tekućom od 15.08.2022.
- 562,89 € tekućom od 15.09.2022.
- 482,59 € tekućom od 15.10.2022.
- 501,75 € tekućom od 15.11.2022.
- 570,62 € tekućom od 15.12.2022.
- 455,04 € tekućom od 15.01.2023.
- 543,68 € tekućom od 15.02.2023.
- 325,29 € tekućom od 15.03.2023.,

do 31. prosinca 2022., po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023., po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. pa nadalje do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Gradu Belom Manastiru, Kralja Tomislava 53, Beli Manastir, OIB: 39912056947, da tužiteljici Ivki Drventić iz Belog Manastira, Popovačka 38, OIB: 30178537683, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 6.169,90 eura, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 29. rujna 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tužiteljica Ivka Drventić iz Belog Manastira, Popovačka 38, OIB: 30178537683, sa zahtjevom za naknadu troškova sastava po punomoćniku podnesaka od 16. kolovoza 2023., 23. listopada 2024., 12. ožujka 2025. i 27. ožujka 2026.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 7. srpnja 2023. podnio tužbu protiv tuženika radi naknade štete. U tužbi u bitnom navodi da je tužitelj 19. siječnja 2020. pri povratku s posla, vozeći se na biciklu biciklističkom stazom došao do smrznute podloge u Osječkoj ulici, u blizini katoličke crkve, prilikom čega je izgubio ravnotežu, pao je s bicikla na skliskoj površini i zadobio prijelom nožnog zgloba desne noge. Dalje navodi da je upravo tužitelj vlasnik i upravitelj gradskih prometnica pa i sporne biciklističke staze koja je bila kritične zgode zamrznuta. Biciklistička staza ne bi bila zamrznuta da ju je tuženik održavao sukladno propisima, stoga tuženika smatra odgovornim za nastanak predmetne štete. Isti od tuženika tužbenim zahtjevom potražuje na ime neimovinske štete, zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, iznos od 13.930,00 eura te na ime tuđe pomoći i njege iznos od 2.655,00 eura. Budući je tužitelj uslijed štetnog događaja zbog liječenja bio na bolovanju od siječnja 2020. do siječnja 2023., isti je pretrpio štetu u vidu izmakle dobiti pa po toj osnovi potražuje ukupan iznos od 12.355,96 eura.

Naglašava da se je 3. ožujka 2023. obratio tuženiku sa zahtjevom za mirno rješenje spora, tuženik je priznao svoju odgovornost za štetu, ali je osporio visinu odštetnog zahtjeva. Ujedno potražuje da sud obveže tuženika da tužitelju naknadi troškove ovog postupka.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je naglasio da ne osporava osnov tužbenog zahtjeva, odnosno svoju odgovornost za nastanak štetnog događaja, ali smatra da je tužitelj pridonio nastanku štete doprinosom od 50%, jer je isti mogao golim okom uočiti led na biciklističkoj stazi, te pravovremeno izbjeći mjesto na kojem je pao s bicikla. Ujedno naglašava da je tužitelj previsoko postavio tužbeni zahtjev te na tu okolnost predlaže medicinsko vještačenje kao jedini objektivni parametar za utvrđenje umanjenja životnih aktivnosti tužitelja. U odnosu na izmaklu dobit, također smatra da je iznos štete previsoko postavljen i da ne odgovara stvarnom stanju stvari. Predložio je da sud o ovoj parnici obavijesti Adriatic osiguranje d.d. te da isto pozove da sudjeluje u postupku na strani tuženika kao umješač, s obzirom da kod Adriatic osiguranja d.d. tuženik ima sklopljenu policu od odgovornosti.

3. Sud je dopisom od 29. travnja 2024. obavijestio Adriatic osiguranje o ovoj parnici. Iako su isti zaprimili dopis suda, do zaključenja glavne rasprave, nisu se očitovali pa samim tim nisu niti istaknuli zahtjev da u postupku sudjeluju kao umješač.

4. Tijekom postupka stranke su u cijelosti ostale kod svojih navoda iz tužbe, odnosno odgovora na tužbu. Tužitelj je specificirao tužbeni zahtjev u podnesku zaprimljenom 1. rujna 2026., (str. 196-203 spisa) nakon provedenog medicinskog i financijsko knjigovodstvenog vještačenja. U konačno postavljenom tužbenom zahtjevu tužitelj potražuje na ime neimovinske štete iznos od 12.000,00 eura, na ime tuđe pomoći i njege iznos od 5.600,00 eura, te na ime izmakle dobit iznos od 8.197,45 eura. Isti je naglasio da konačno postavljeni tužbeni zahtjev, osim na rezultatima provedenog vještačenja, temelji i na povećanju stope inflacije i porastu troškova života, koje okolnosti smatra odlučnima za odmjeravanje pravične novčane naknade. Tuženik se usprotivio konačno specificiranom tužbenom zahtjevu, mišljenja je da je tužitelj smanjenjem tužbenog zahtjeva djelomično povukao tužbu te je naglasio da se takvom povlačenju protivi.

5. Kako bi utvrdio činjenično stanje sud je u dokaznom postupku proveo medicinsko vještačenje na okolnost utvrđivanja intenziteta i jačine i trajanja fizičkih boli i straha, stupnja naruženja i duševnih boli zbog smanjenja opsega životne aktivnosti tužitelja te potrebe tužitelja za tuđom pomoći i njegom. Provedeno je i financijsko knjigovodstveno vještačenje na okolnost visine izgubljene zarade u utuženom razdoblju. U svojstvu svjedoka saslušana je Dušanka Dragaš i Miroslav Mušac na okolnost samo dinamike štetnog događaja, a na istu okolnost saslušan je i tužitelj. Također, pročitano je kako slijedi: prijava ozljede na radu str. 6-8 spisa, izvješće izabranog doktora str. 9, ambulantni Zavoda za hitnu medicinu na str. 10, više nalaza KBC Osijek na str. 11-12 spisa, te str. 14-35 spisa, otpusno pismo na str. 13, specijalistički nalaz na str. 21, nalaz fizijatra na str. 25, otpusno pismo na str. 36-37, 42,46 te nalazi na str. 37-41 spisa, te 48,49, 51,52, radiološki nalaz i mišljenje na str. 53, povijest bolesti na str. 56-57 spisa, specijalistički nalaz na str. 58, obračunska lista plaće na str. 59-97 spisa, odštetni zahtjev na str. 98-99 spisa, potvrda o primitku pošiljke na str. 100, odgovor na odštetni zahtjev na str. 101, potvrda o uplati na str.

102, potvrda Doma za starije i nemoćne B. Manastir na str. 104, nalaz i mišljenje medicinskog vještaka str. 126-130 spisa, račun medicinskog vještaka na str. 131, nalaz i zaključak financijsko knjigovodstvenog vještaka na str. 144-161 spisa, račun financijsko knjigovodstvenog vještaka na str. 162, zaključak o usvajanju Plana zimske službe na str. 171, plan zimske službe na str. 172-179 spisa, prilozi uz Plan na str. 180-185 spisa.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu neimovinske i imovinske štete, koju je pretrpio uslijed štetnog događaja koji se dogodio 19. siječnja 2020. padom s bicikla na zaleđenu biciklističku stazu.

7. Među strankama nije sporna osnova tužbenog zahtjeva, odnosno odgovornost tuženika jer je i sam tuženik u odgovoru na tužbu to učinio nespornim. Dakle, nije sporno da se je štetni događaj dogodio 19. siječnja 2020. oko 6:15 sati, prilikom nailaska tužitelja na biciklu na zaleđeni dio biciklističke staze, pri čemu je došlo do pada i ozljeđivanja tužitelja.

8. Među strankama je sporno postoji li doprinos tužitelja nastanku štetnog događaja, budući tuženik tvrdi da je bilo vidljivo golim okom svakom da su dijelovi biciklističke staze zaleđeni. Sporna je i sama visina štete.

9. Iz dokumentacije pročitane u dokaznom postupku proizlaze u cijelosti činjenice koje među strankama nisu sporne, a koje se odnose na samo vrijeme ozljeđivanja, mjesto na kojem je došlo do ozljede i daljnji tijek liječenja koji je nakon ozljeđivanja uslijedio. Stoga sud ne smatra potrebnim detaljnije analizirati u činjeničnom smislu sadržaj te dokumentacije. Jedino bitno što sud smatra istaknuti jest da iz Plana zimske službe na nerazvrstanim prometnicama Grada Belog Manastira za 2019./2020., (str. 172-178 spisa), proizlazi da biciklističke staze na području Grada Belog Manastira nisu bile obuhvaćene standardima održavanja ostalih javno - prometnih površina, odnosno za iste nije osiguran standard održavanja koji je bio osiguran i propisan tim Planom za pješačke staze, pješačke zone i autobusna stajališta, točka 4.5. Plana.

10. Iz Nalaza stalnog sudskog vještaka iz područja medicine, specijalista neurokirurgije izv. prof. prim. dr.sc. Daria Muževića, dr. med., od 23. lipnja 2024. (str. 126-130 spisa) proizlazi da je tužitelj nakon ozljeđivanja pregledan u Objedinjenom hitnom bolničkom prijemu KBC-a Osijek te je pritom konstatirana palpatorna bolnost i otok u području unutarnje i vanjske strane desnog nožnog zgloba. Učinjena je radiografska obrada te je utvrđen terimaleolarni prijelom desne potkoljenice, tužiteljica je zaprimljena u Zavodu za ortopediju i traumatologiju te je 27. siječnja 2020. hospitalizirana. Nakon toga je po prijmu učinjena operacija osteosinteze prijeloma titanijskim pločicama i vijcima. Operacija i postoperacijski tijek protekli su bez neposrednih komplikacija te je tužitelj otpušten na kućnu njegu uz imobilizaciju potkoljeničkom longetom i preporuku zabrane oslonca na desnu nogu te korištenje podlaktnih štaka pri hodu. Nadalje, vještak je opisao daljnji tijek liječenja koji je uključivao kasnije i korektivnu operaciju, niz kontrolnih pregleda i fizikalnu terapiju. Iz mišljenja vještaka proizlazi da je uslijed opisane ozljede i liječenja tužitelj trpio bolove jakog intenziteta ukupno 8 dana, te su ti bolovi zahtijevali kontinuiranu primjenu analgetika. Bolovi srednjeg intenziteta trajali su tijekom 15 dana u vidu postoperacijskih

bolova te prilikom početnog razgibavanja otečenog zgloba. Bolovi slabog intenziteta u kontinuiranom trajanju javljali su se tijekom 60 dana, a nastale su u daljnjem tijeku sanacije ozljede te tijekom fizikalne terapije. Vještak je mišljenja da će tužitelj povremene bolove desnog skočnog zgloba osjećati trajno. U odnosu na strah naglasio je da je primarni strah jakog intenziteta trajao nekoliko sekundi u trenutku nezgode. Sekundarni strah jakog intenziteta trajao je 4 sata, i to tijekom transporta i obrade u KBC Osijek, do saznanja o prirodi ozljede i potrebi operacijskog liječenja. Sekundarni strah srednjeg intenziteta trajao je 20 dana tijekom bolničkog liječenja i neposredno po otpustu na kućnu njegu, a glede neizvjesnosti za zdravlje i konačni ishod liječenja, kao i zbog spoznaje o potrebi nakade operacije korekcije prijeloma i osteosinteze. Sekundarni strah slabog intenziteta trajao je u narednih 45 dana iza nastavnog liječenja i fizikalne terapije u vidu zabrinutosti za konačni ishod liječenja. Vještak je mišljenja da je tužitelju bila potrebna, u konkretnom slučaju, njega medicinski nestručne osobe u trajanju od 135 dana od dana otpusta iz Zavoda za traumatologiju do uklanjanja imobilizacije desne potkoljenice i dopuštanja oslonca na desnu nogu i da je ista trajala kroz ta 135 dana 4 sata dnevno. Kod tužitelja je ostalo naruženje u lakom stupnju kao posljedica predmetne traume u vidu vidljivih, ali dobro saniranih postoperacijskih ožiljaka desne potkoljenice, a što je povremeno uočljivo trećim osobama u određenim životnim okolnostima, kao i u vidu poremećaja obrasca hoda uz diskretno šepanje na desnu nogu, a koje šepanje je uočljivo trećim osobama stalno. Slijedom svega navedenog, zaključno je vještak naveo da je u svezi s pretrpljenom ozljedom kod tužitelja nastupilo 20% umanjenja životne i radne aktivnosti koje se posljedično manifestira u ankilozi desnog gležnja uz moguće trajnije postojanje privremenih bolova i nelagode u ozlijeđenoj operiranoj tjelesnoj regiji.

11. Iz Nalaza i mišljenja financijsko knjigovodstvenog vještaka Financije LB d.o.o. za usluge sačinjenom po stalnom sudskom vještaku Lidiji Balog proizlazi da je tužitelj bio na bolovanju vezano za štetni događaj neprekidno od siječnja 2020. do 15. veljače 2023. te je u tome razdoblju nastala razlika između prosječne plaće usporednih radnika i naknade plaće koju je tužitelj primao dok je bio na bolovanju u ukupnom iznosu od 8.197,45 eura neto. Pri tome je vještak za usporednu plaću koristio plaće usporednih radnika koje su zaposlene kod istog poslodavca kao i tužitelj, a koje je podatke vještaku dostavio poslodavac tužitelja.

12. Sud u cijelosti prihvaća oba Nalaza sudskih vještaka jer su vještaci Nalaze dali jasno i objektivno, sukladno pravilima struke. Medicinski vještak neposredno je izvršio pregled samog tužitelja te je koristio svu raspoloživu medicinsku dokumentaciju, dok je s druge strane, financijsko knjigovodstveni vještak, koristio relevantnu dokumentaciju o visinu naknade plaće koja je isplaćena tužitelju za vrijeme bolovanja, kao i podatke o prosječnoj plaći usporednih radnika, pa u takvim okolnostima sud nema niti jedan razlog zbog kojeg bi posumnjao u vjerodostojnog njihovih nalaza. Pritom treba naglasiti da niti same stranke nisu imale primjedbi na Nalaze vještaka.

13. Iz iskaza svjedoka Miroslava Mušac proizlazi da je svjedok kritične zgode čuo da tužitelj zapomaže te mu je priskočio u pomoć. Uočio je da tužitelj leži na biciklističkoj stazi, da je pao sa bicikla i da je staza zaleđena. Pozvao je Hitnu pomoć te je pričekao sa tužiteljem dok Hitna pomoć nije došla. I sam se kretao po travnatoj površini između biciklističke staze i kolnika kako ne bi pao na zaleđenoj površini.

13.1. Iz iskaza svjedoka Dušanke Dragaš proizlazi da je kritične zgode izašla na intervenciju kao medicinska sestra u timu Hitne medicinske pomoći. Po pozivu u jutarnjim satima, dolaskom na mjesto štetnog događaja, uočili su da tužitelj u polusjedećem položaju zapomaže na zamrznutoj podlozi biciklističke staze. I sami djelatnici Hitne pomoći morali su pažljivo pristupiti mjestu koje je bilo zaleđeno. Kretali su se uz rub, tužitelja su zbrinuli te odvezli u KBC Osijek na daljnju obradu.

13.2. Iz iskaza tužitelja proizlazi da se kritične zgode vraćala iz noćne smjene na biciklu te se kretala biciklističkom stazom kojom je prošla i u večernjim satima kad je išla na posao. Prilikom odlaska na posao staza nije bila zaleđena, a prilikom povratka s posla dio kraj crkve je bio zaleđen. Čim je uočila da je taj dio prekriven ledom, pokušala se zaustaviti, međutim, u tom je trenutku pala s bicikla i zadobila predmetnu ozljedu. Naglasila je da nije bilo nikakvog upozorenja ili obavijesti da je biciklistička staza zaleđena ili da je zatvorena, odnosno opasna za promet.

13.3. Sud u cijelosti prihvaća iskaze naprijed navedenih svjedoka i tužitelja jer su isti međusobno sukladni, te su u skladu sa činjeničnim navodima iz tužbe, koje činjenične navode u biti nije osporavao niti sam tuženik, jer je priznao da se štetni događaj dogodio upravo na način na koji je to opisano u tužbi.

14. Iz čl. 1045. i 1046. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22; dalje: ZOO) proizlazi da je onaj tko drugome prouzroči štetu dužan istu naknaditi ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, s tim da je šteta umanjeње nečije imovine (obična šteta), sprečavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta). Neimovinska šteta regulirana je čl.19. st. 1. i 2. ZOO-a iz kojeg proizlazi da svaka fizička osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom, s tim da se pod pravima osobnosti razumijevaju pravo na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast. Nadalje, iz čl. 1100. ZOO-a proizlazi da će sud u slučaju povrede prava osobnosti dosuditi pravičnu novčanu naknadu, ako nađe da težina povrede i okolnosti slučaja to opravdavaju, s tim da će pri određivanju visine pravične naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojem služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom. Iz čl. 22. i 23. u vezi sa čl. 27. Zakona o komunalnom gospodarstvu (Narodne novine broj: 68/18, 110/18, 32/20, 145/24, dalje: ZKG), proizlazi da jedinica lokalne samouprave na svom području organizira obavljanje komunalne djelatnosti u koju, između ostalog, spada i održavanje javnih površina na kojima nije dopušten promet motornih vozila, s tim da se te površine održavaju na način da se na njima osigurava njihova funkcionalnost i ispravnost. Iz čl. 60. st. 3. ZKG-a jasno proizlazi da u javne prometne površine na kojima nije dopušten promet motornim vozilima, između ostalog, spadaju i biciklističke staze, a iz čl. 72. ZKG-a proizlazi da program održavanja komunalne infrastrukture donosi predstavničko tijelo jedinica lokalne samouprave za kalendarsku godinu. Odgovornost za štetu u vezi sa opasnom stvari, odnosno opasnom djelatnošću predmnijeva se da potječe od te stvari, odnosno djelatnosti (čl. 1063. ZOO-a), a za štetu od opasne stvari, odnosno opasne djelatnosti, odgovara njezin vlasnik, odnosno osoba koja se bavi tom djelatnošću. Na kraju iz čl. 1095. st.1. ZOO-a proizlazi da tko drugom nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je naknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi.

15. Nakon ovako provedenog dokaznog postupka, te savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, u skladu sa čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 155/23; dalje ZPP), na temelju rezultata cjelokupnog postupka, primjene citiranih odredbi, ovaj Sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

16. Sud izvodi zaključak iz utvrđenog činjeničnog stanja da sam tužitelj nije doprinio nastanku štetnog događaja, već da je isključiva odgovornost za štetni događaj na strani tuženika. To iz razloga što je obveza tuženika bila da sukladno citiranim odredbama čl. 72. ZKG-a donese program održavanja komunalne infrastrukture, što je isti i učinio, jer je o tome dostavio dokaz na sudski spis (str. 171-178). Međutim, iz Plana zimske službe na nerazvrstanim prometnicama Grada Belog Manastira za 2019./2020.godinu proizlazi u točki 4.5., koja je označena kao ostale javno prometne površine, a u koje spadaju biciklističke staze, da se prohodnost površina za prometovanje bicikala ne osigurava standardom održavanja koji je određen za ostale javne – prometne površine, kao što su pješačke staze, parkirališta i slično. To nadalje znači da tuženik uopće nije kritične zgode imao propisane standarde održavanja biciklističkih staza u zimskim uvjetima, a koji zimski uvjeti nisu samo pojava snijega na cesti, već pod zimske uvjete spadaju i okolnosti kada se uslijed niskih temperatura smrznute javne komunalne površine te se na istima pojavi led. Tuženik tijekom postupka nije dostavio nikakav dokaz iz kojeg bi bilo vidljivo da je na bilo koji način upozorio građane da biciklističke staze nisu obuhvaćene standardima održavanja koji su određeni za ostale javne prometne površine, kao što su pješačke staze, pješačke zone i slično. Također, tuženik nije dostavio nikakav dokaz da je ograničio ili zabranio promet na biciklističkim stazama za vrijeme zimskih uvjeta tijekom 2019./2020.g. pa se stoga isti ne može pozivati na podijeljenu odgovornost. Dakle, isključiva je odgovornost, temeljem svih naprijed citiranih odredbi, za nastanak štetnog događaja, upravo na samom tuženiku. Pozivanje tuženika u odgovoru na tužbu na činjenicu da je tužitelj trebao uočiti golim okom zamrznutu površinu te istu izbjeći, ne može prihvatiti ovaj sud, jer takvi navodi nisu životni. Naime, ne može se očekivati od tužitelja, a niti od bilo koje druge prosječne osobe da izbjegava svojevrzne zapreke na javnoj biciklističkoj stazi, jer su te staze namijenjene prometovanju bicikala podjednako svim građanima te je cilj i svrha zbog koje se iste grade upravo osigurati građanima alternativne izvore prijevoza koji nisu škodljivi za okoliš, koji su dostupni šire krugu građana, a koji podižu u konačnici uvjete života u pojedinoj sredini. U takvim okolnostima ne može se prebaciti teret odgovornosti na same građane, već je isključiva odgovornost tuženika da biciklističke staze, kao dio ostalih javno prometnih površina na svome području, održava i čini prohodnima te potpuno sigurnima u funkcionalnom smislu tijekom cijele godine. Ako postoji bilo kakav objektivni razlog zbog kojeg tuženik ne može omogućiti sigurno i nesmetano korištenje biciklističkih staza, tad je isti trebao biciklističku stazu zatvoriti za promet i jasno upozoriti građane da postoje rizici zbog kojih je prometovanje istih zabranjeno.

17. Polazeći od izvedenih dokaza sud je utvrdio kako je tužitelju u predmetnom štetnom događaju povrijeđeno pravo osobnosti i to pravo na tjelesno i duševno zdravlje, sukladno odredbi čl. 19. st. 2. ZOO-a, čime mu je prouzročena neimovinska šteta iz čl. 1046. ZOO-a te da utvrđena težina povreda i okolnosti slučaja opravdavaju

dosudu pravične novčane naknade sukladno odredbi čl. 1100. st. 1. i 2. ZOO-a, u iznosu kako je to naznačeno u prvom dijelu točke I. izreke ove presude. Pri tome je sud cijenio i činjenicu da je u međuvremenu došlo do rasta stope inflacije, što je i opće poznata činjenica, s obzirom da i prije, a posebno nakon uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, stopa inflacije na godišnjoj razini znatno raste.

17.1. Polazeći od Nalaza sudsko - medicinskog vještaka (str. 126-130 spisa), prilikom odlučivanja o visini pravične novčane naknade sud je uzeo u obzir cilj kojemu služi ta naknada (da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom), kao i slijedeće kvalifikatorne okolnosti:

- vrstu i lokalitet ozljeda (trimaleolarni prijelom desne potkoljenice),
- životnu dob tužitelja (rođena 1963.),
- utvrđenu jačinu i trajanje pretrpljenih fizičkih boli (jakog intenziteta 8 dana, srednjeg intenziteta 15 dana, slabog intenziteta 60 dana, s tim da će povremeni bolovi desnog skočnog zgloba trajati doživotno),
- utvrđeni intenzitet i duljinu trajanja pretrpljenog straha (primarni jakog intenziteta trajao kratko, nekoliko sekundi u trenutku nezgode, sekundarni strah jakog intenziteta trajao je 4 sata, sekundarni strah srednjeg intenziteta 20 dana i sekundarni strah slabog intenziteta 45 dana)
- stupanj umanjenja životne i radne sposobnosti u opsegu 20%, uz životnu dob tužiteljice (rođena 1963.) i trajnost posljedica, kao i oblike u kojima se isti manifestiraju kroz ukočenje i ograničenu pokretljivost uz moguće postojanje trajnih povremenih bolova i nelagode u ozlijeđenoj i operiranoj tjelesnoj regiji.

Temeljem navedenih činjenica i okolnosti, a uzimajući u obzir Orijentacijske kriterije i iznose za utvrđivanje visine pravične novčane naknade neimovinske štete donesene 5. ožujka 2020. godine i 15. lipnja 2020. godine na drugoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (Su-IV- 47/20), u smislu odredbe čl. 1100. st. 1. i 2. ZOO-a, sud smatra da tužitelju pripada pravična novčana naknada za povredu prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje u ukupnom iznosu od 12.000,00 eura. Pritom valja navesti da je ovaj Sud Orijentacijske kriterije Vrhovnog suda Republike Hrvatske primijenio kao orijentacijske, a ne kao puku matematičku formulu za izračun naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje. Također, sud je uzeo u obzir i naprijed spomenuti rast inflacije uslijed gospodarskih kretanja i uvođenja eura kao službene valute, zbog čega je unatrag 3 godine stopa inflacije iznosila između 20-30% pa je stoga, cijeneći sve navedeno, i prihvatio tužbeni zahtjev kako ga je tužitelj specificirao 1. rujna 2026. u pisanom podnesku. Tijek zakonskih zateznih kamata određen je temeljem 1103. ZOO-a, koje teku od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, isti je podnesen 3. ožujka 2023. prema potvrdi (str. 100 spisa), pa zakonske zatezne kamate teku od prvog sljedeće dana, odnosno od 4. ožujka 2023. do isplate. Visina zakonskih zateznih kamata određena je u skladu s čl. 29. ZOO-a.

18. Razmatrajući potrebu tužitelja za tuđu pomoć i njegu, sud se također rukovodio Nalazom sudskog vještaka (str. 128 spisa), iz kojeg proizlazi da je tužitelju tuđa pomoć i njega bila potrebna u trajanju od 4 sata dnevno kroz 153 dana, odnosno ukupno 612 sati (4 sati x 153 dana). To stoga što je tužitelju nakon otpusta iz Zavoda za traumatologiju i ortopediju KBC-a Osijek do uklanjanja imobilizacije desne potkoljenice i dopuštanja oslonca na desnu nogu, obzirom na ograničenu pokretljivost u svakodnevnim aktivnostima za osobnu njegu, odijevanje, higijenu, pripremu obroka

i slično, bila potrebna pomoć nestručne osobe koju sud po satu cijeni temeljem čl. 223. ZPP-a na cca 9,00 eura. Tužitelj je zatražio za tuđu pomoć i njegu iznos od 5.500,00 eura, što je u skladu s naprijed navedenim parametrima pa je sud stoga za taj vid štete tužitelju i dosudio navedeni iznos te odlučio, kako je i naznačeno u drugom dijelu točke I. ove presude. Zakonske zatezne kamate za taj vid štete teku od dana donošenja ove odluke, a što je u skladu s čl. 1095. ZOO-a, dok je visina zakonske zatezne kamata određena sukladno čl. 29. ZOO-a.

19. Nadalje, primjenom čl. 1093. st. 2. ZOO-a sud je tužitelju dosudio sukladno Nalazu financijsko knjigovodstvenog vještaka na ime izgubljene zarade iznos od 8.197,45 eura. Naime, tužitelj je u vremenskom razdoblju od 19. siječnja 2020. do 15. veljače 2023. bio na neprekidnom bolovanju, a koje je bolovanje povezano s predmetnim štetnim događajem i liječenjem tužitelja ozljede koju je zadobio u štetnom događaju. U tom vremenskom periodu tužitelj je ostvarivao pravo na naknadu plaće sukladno pozitivnim propisima za vrijeme bolovanja, a iznos te plaće, opće poznato je, da je manji od iznosa plaće koju bi isti primao da je u tome razdoblju radio poslove kod svog poslodavca na radnom mjestu iz Ugovora o radu. Financijsko knjigovodstvenim vještačenjem utvrđena je stvarna razlika po svakom pojedinom mjesecu navedenog razdoblja između plaće koju bi tužitelj ostvarivao da je radio i naknade plaće koju je isti primao za vrijeme bolovanja, a upravo ta razlika predstavlja izgubljenu zaradu koju sud smatra opravdanim dosuditi tužitelju. Vještak je sukladno ustaljenoj sudskoj praksi računao iznos plaće koju bi tužitelj ostvario u navedenom razdoblju prema podacima koje mu je dostavio poslodavac tužitelja za usporedne radnike koji rade na istim ili sličnim poslovima kao i tužitelj. Dakle, prilikom izrade Nalaza uzeta je prosječna plaća usporednih radnika te je iznos prosječne plaće za svaki mjesec utuženog razdoblja odbijan od iznosa naknade plaće za vrijeme bolovanja koju je tužitelj primao. Na tako utvrđenu razliku niti tuženik nije imao primjedbi, a sukladno Nalazu financijsko knjigovodstvenog vještaka, tužitelj je postavio konačni tužbeni zahtjev, pa je stoga sud isti i prihvatio i odlučio kao pod točkom II. izreke. Zakonske zatezne kamate na svaki pojedini iznos izgubljene zarade određene su od 15-tog u mjesecu za prethodni mjesec u kojemu je nastala razlika između plaće usporednih radnika i naknade plaće za vrijeme bolovanja, a što je u skladu s čl. 1093. st. 2. ZOO-a, a visina zakonskih zateznih kamata određena je sukladno čl. 29. ZOO-a.

20. Sud smatra da u konkretnom slučaju tužitelj smanjenjem tužbenog zahtjeva nije djelomično povukao tužbu. Naime, cijeneći sve okolnosti predmetnog slučaja, kao i činjenicu da je sam tužitelj u tužbi predložio provođenje medicinskog i financijsko knjigovodstvenog vještačenja na okolnost visine štete, sud izvodi zaključak da tužitelj nije mogao konačni tužbeni zahtjev postaviti već u tužbi, već da je isti u tužbi naznačio samo okvirno, ostavljajući si mogućnost da isti konačno uredi po provedenom financijsko knjigovodstvenom i medicinskom vještačenju. Pri tom treba uzeti u obzir i činjenicu proteka vremena od podnošenja tužbe, inflatornih utjecaja koji nedvojbeno utječu na visinu nematerijalne štete, jer su Orijentacijski kriteriji koje je donio Vrhovni sud Republike Hrvatske 2020. u današnjih okolnostima povećane stope inflacije svakako parametar koji sud mora posebno cijiniti prilikom odmjeravanja pravične novčane naknade. Stoga sud smatra opravdanim činjenicu da je tužitelj konačni tužbeni zahtjev mogao i trebao specificirati tek po provedenim vještačenjima pa u takvim okolnostima niti ne možemo govoriti o djelomičnom povlačenju tužbe uslijed

smanjenja visine zahtjeva. Činjenica što je tužbeni zahtjev, nakon što ga je tužitelj konačno specificirao, smanjen u odnosu na visinu prema zahtjevu koji je bio naznačen u tužbi nije razlog zbog kojeg bi se tuženik mogao protiviti, jer prema čl. 191. st. 3. ZPP-a ne smatra se preinakom tužbe smanjenje tužbenog zahtjeva.

21. Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na čl. 154. st. 1. ZPP-a, s tim da su troškovi odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadama troškova za rad odvjetnika, "Narodne novine" broj: 138/23, dalje Tarifa. Tužitelj je uspio u cijelosti u ovom postupku pa su mu stoga i priznati troškovi koji su prema ocjeni ovog suda bili nužni za uspjeh, a koji se sastoje od troškova zastupanja po punomoćniku odvjetniku. Troškovi su odmjereni prema VPS-u od 29.940,96 eura, iako je konačno specificirani tužbeni zahtjev postavljen na iznos od 25.697,45 eura jer prema Tarifi za raspon vrijednosti predmeta spora od 13.272,01 eura do 33.181,00 eura propisana je ista vrijednost bodova za svaku pojedinu sudsku radnju (250 bodova). Stoga je tužitelju priznato kako slijedi:

- trošak sastava odštetnog zahtjeva u iznosu od 500,00 eura, Tbr. 7.1. Tarife,
- trošak sastava tužbe u iznosu od 500,00 eura, Tbr. 7.1. Tarife,
- trošak sastava obrazloženih podnesaka od 26. listopada 2023., 9. srpnja 2024., 28. kolovoza 2024. i 1. rujna 2026. u iznosima od po 4x500,00 eura, Tbr. 8.1. Tarife, to iz razloga što se prvim podneskom tužitelj očitovao o tuženikovim navodima iz odgovora na tužbu, a u drugom i trećem podnesku se očitovao Nalazima medicinskog i financijsko knjigovodstvenog vještaka te je postavio tužbeni zahtjev sukladno Nalazima vještaka,
- zastupanje na ročištima od 24. travnja 2024. i 1. rujna 2026. u iznosima od po 2x500,00 eura, Tbr. 9.1. Tarife.

Slijedom navedenog, troškovi zastupanja iznose 4.000,00 eura na koje je pridodan PDV po stopi od 25%, a što iznosi 5.000,00 eura. Pored navedenog troška zastupanja tužitelju je priznat i stvarni trošak koji je isti platio kroz predujam za medicinsko i financijsko knjigovodstveno vještačenje u iznosu od 600,00 eura, a koji je predujam u cijelosti i utrošen za namjenu za koju je uplaćen, što je razvidno iz rješenja (str. 135-137 i str. 189-191 spisa), sve prema računima (str. 131 i str. 162 spisa). Također, tužitelju je priznat i trošak u iznosu od 20,00 eura koji je isti isplatio na raspravi održanoj 10. rujna 2026. na ime putnog troška svjedoku Miroslavu Mušac, kao i trošak plaćene sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 172,93 eura i za presudu u iznosu od 376,97 eura. Prema tome, tužitelju su priznati ukupni troškovi u iznosu od 6.169,90 eura.

22. Tužitelj je odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova za sastav podnesak po punomoćniku odvjetniku od 16. kolovoza 2023., jer prema stavu ovog suda taj podnesak ne spada niti u kategoriju ostalih podnesaka, budući je uz isti tužitelj dostavio potvrdu tužiteljevog poslodavca o vremenu na kojem je isti bio na bolovanju, s tim da to nije od nikakvog utjecaja na tužitelje uspjeh u ovom postupku, jer je isti već uz tužbu dostavio liječničku dokumentaciju iz koje je razvidna ista ta činjenica pa ju nije niti trebao posebno dokazivati navedenom potvrdom. Nadalje, tužitelj je odbijen sa zahtjevom za sastav podneska od 23. listopada 2024., 12. ožujka 2025. i 27. ožujka 2026., jer su po stavu ovog suda ti podnesci bili nepotrebni za konačan uspjeh tužitelja u ovom sporu. U istima je tužitelj u bitnome ponavljao navode koje je isticao i ranije tijekom postupka u podnescima i na ročištima za koja su mu priznati troškovi, a podneskom od 27. ožujka 2026., koji je u troškovniku omaškom naznačio kao "27.

Poslovni broj: Pn-106/2023-34

ožujka 2025" isti je požurio postupanje suda, što u konačnici također nije utjecalo na njegov konačan uspjeh u ovom postupku.

23. O trošku pristupa punomoćnika tužitelja na ročište za objavu presude nije odlučeno, jer je taj trošak neizvjestan, a o istome će biti odlučeno naknadno posebnom odlukom, ako punomoćnik tužitelja pristupi na ročište za objavu.

24. Slijedom svega iznijetog, odlučeno je kao u izreci presude.

Valpovo, 29. rujna 2026.

Sudac
Goran Jokić

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu, koja se podnosi putem ovog suda, u roku 15 (petnaest) dana od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena bez obzira što na isto nije pristupila, odnosno od dana primitka prijepisa presude, ako nije bila uredno obaviještena.

Dostaviti:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088d-d855b**

Kontrolni broj: **0f609-cbbad-340bb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.